

Νίκος Αρβανίτης

Τι έγινε όταν πήγα
και πού πήγα

Τι έγινε όταν πήγα
και πού πήγα

‘Υπνος Project
Νίκος Αρβανίτης, *Τι έγινε όταν πήγα και πού πήγα*
Ηχητική εγκατάσταση στο Α' Κοιμητήριο

28 ΜΑΪΟΥ – 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 2016
Α' Κοιμητήριο Αθήνας (Τριβωνιανού 29 & Αναπαύσεως, Μετσ)
Είσοδος ελεύθερη

Επιμέλεια: Γιώργος Τζιρτζιλάκης, Θεόφιλος Τραμπούλης
Ερευνητική υποστήριξη: Παυλίνα Κύρκου

Υπό την αιγίδα

Και να πάμε προς το μέλλον
Και περιπλανήθηκα λίγο ακόμα
Και πήγα λοιπόν στην εταιρία
Και πήραμε το καράβι το, το ferry boat
Και πηγαίναμε όλοι μακριά
Και προχωρούμε μπροστά
Και προς την άλλη κατεύθυνση

Κάθε φορά που κάνουμε ένα βήμα πίσω
Μένεις εκεί που είσαι και...
Και πίσω μου αφήνω τα άλλα
Μου λέει αφήστε με να ξεκουραστώ τουλάχιστο και
να φύγω

Δεν έκλεισα μάτι
Θα πρεπε να κοιμηθεί
Πάντα κοιμάμαι με φως τέλος πάντων
Αν υπάρξει ηρεμία

Γιατί αργήσατε;
Πάμε γρήγορα
Όσο γρηγορότερα μπορείτε
Πολύ πιο γρήγορα
Πολύ γρήγορα
Κι ένα είδος εγρήγορσης
Επήγα κι εγώ, ήρθε η σειρά μου
Φύγαμε
Και σπικώθηκα κι έφυγα, έφυγα

Για μια στιγμή ο κίνησις διεκόπη

Φεύγει
Μετά ξαναέφυγα
Δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω, ούτε ρούπι
Πίσω

Πίσω μας

Πίσω από τους τύπους, υπάρχει η ουσία

Έχει ξεκινήσει μια νέα πορεία

Και εσύ δεν έχεις ακόμα γνωρίσει την αρχή

Γλιστράει ο δρόμος και πάμε σιγά σιγά

Κι άρχισαν σχεδόν να κινούνται

Με λεωφορείο, με τα πόδια κλπ

Και να προχωρήσω στο πάρα πέρα

Εκεί πέρα

Να φύγουμε κι από κει

Να πάω πού;

Άσε να πάμε με το καλό εκεί πέρα που θέλουμε

Να φύγουμε κι από αυτό και να πάμε που;

Να φτάσω μέχρι εδώ

Κι έφτασα σιγά σιγά κοντά, στο σπίτι

Μπήκαμε μέσα

Πάω μέσα

Τρόμαξα δε μπίκα μέσα καθόλου

Κλείνω τα ρολά

Οι ήρωες προχωρούν στα σκοτεινά

Η κίνησις ήτο ζωηρά

Σκοντάφτω

Να βλέπεις κάποιον να πέφτει από μια
πεπονόφλιουδα

Σηκώθηκε όρθιος

Κι έσκασε στα γέλια

Πως φτάσαμε, αυτό είναι, εδώ είναι η ουσία

Το πως φτάσαμε ως εδώ, δεν έχει και τόση σημασία

Σαν, σαν ένα όραμα που λέει πήγαινε εκεί

Ψάχνουμε από εδώ, ψάχνουμε από εκεί, πηγαίνουμε

Μου είχε φανεί συναρπαστικό σαν ψάξμο

Ψάχνω πιο πέρα

Πήγε δεν πήγε

Που να πρωτοπάω

Ψάχνω προχωρώ και βρίσκω επιτέλους

Αυτό που λέγεται επόμενο βήμα

Το πρώτο, πρώτο μου βήμα

Τα πρώτα μου βήματα

Το πρώτο σάλτο

Από πολυθρόνα σε πολυθρόνα πινδούσα και ε... και
αισθανόμουν πως εδώ πέρα είναι η θάλασσα

Προσγείωση

Αρχίζουμε πια και παίζουμε μέσα σε αυτό το, το, το
τοπίο

Αλλά πλέον έχουμε προχωρήσει

Παρά την υψηλήν θερμοκρασίαν

Και ξαφνικά γίνηκε πολύς θόρυβος έξω στον δρόμο
Και βουή στο δρόμο πολλή

Διότι είχαν μεσολαβήσει τα γνωστά θορυβώδη
επεισόδια

Ήτανε δυνατή, αρκετά δυνατή

Ήταν ένα είδος βόμβου

Αυτός ο μουντός θόρυβος

Και τι δεν άκουσαν οι τοίχοι αυτοί

Δεν ακούν κανέναν

Είμαι σίγουρος ότι μ' ακούει εκεί που είναι
Μ' άκουσε

Το χε ακούσει από πριν

Άκουγα πάλι την φωνή σου

Κάνει ένα, μια φωνή, ξέρεις, κάπως αaa, κάνει ένα
αaa

Ένα παλιό ρυθμό

Είναι πάντοτε η τζαζ, ένα είδος σαμποτάζ

Έχει δώσει τον τόνο

Εκεί, υπήρχε μια..

Υπήρχε δυναμισμός

Υπήρχε όμως ο απόχος

Χωρίς ήχους και λέξεις

Ο οποίος έλεγε περισσότερα πράγματα, από όσα θα

μπορούσε να πει κανείς πλέγοντας όλες τις
εξηγήσεις του κόσμου

Πες μου γιατί
Να σας πω τι;
Να σας πω, όσο και αν σας φαίνεται παράξενο
Κι ότι χωρίς τον ήχο ο λόγος δεν μπορεί να
καρποφορήσει
Με άλλα λόγια
Ενα μαγικό πράγμα, πραγματικά μαγικό πράγμα

Ας είμαστε λίγο αντικειμενικοί
Δεν υπάρχει δυστυχώς περιθώριο
Είμαι σίγουρη
Είμαι πολύ ανήσυχος
Ήμουνα ήρεμος, ήσυχος
Ναι, ναι είναι πάρα πολύ δύσκολο να μιλήσει κανείς
με βεβαιότητα
Εσώπασα, ευτυχώς

Ξαναγυρίζω στη σιωπή μου

Είναι μια τρομακτική εμπειρία
Γιατί η σιωπή μας, είναι ο δισταγμός
Ανάλογα με τον τρόπο που τον χρησιμοποιείς
Είναι να πούμε μια έκφραση πολύ θλιβερή, για να
μην πω τίποτα άλλο
Είναι νορμάλ, είναι λογικό
Μα δεν έχει βγει το θηρίο να δούμε τι θηρίο είναι
Λέω ότι ορισμένες καταστάσεις δεν μπορούν να
συνεχιστούν

Το θέμα είναι ότι φτάσαμε σε ένα σημείο που, ε,
όλοι μας είμαστε αμήχανοι

Τώρα - Τώρα - Τώρα - Τώρα

Τώρα θα σας πω τι έγινε όταν πήγα και πού πήγα

Εκεί που πήγαινα στον δρόμο
Άρχισα να ψάχνω να βρω το χώρο

Κατά κάποιο τρόπο, χώρο
Επαλήθευση της θέσης
Ήτανε κατιτί πρωτόγυνωρο
Κι εκείνος δεν είχε ιδέα, όπως δεν είχαμε και εμείς
καμία ιδέα

Λειτουργούσανε με το ένστικτο
Με την πίστη ότι θα με οδηγήσει κάπου
Περισσός ενθουσιασμός
Χωρίς να πω αν είναι καλύτερα ή χειρότερα
Καλύτερα, ίσα, τέλος πάντων

Ερώτημα, το οποίον ακόμη παραμένει αναπάντητο
Είστε υπέρ ή κατά
Είναι βέβαια ολοφάνερο
Είναι υπό σκέψην

Kai vai και όχι
Όχι, όχι
Από τη μια μεριά έχουμε
Ναι
Ναι
Από την άλλη πλευρά
Πραγματικά, όχι
Ναι, πολύ
Δικαίωμά σας να διαφωνείτε και δικαίωμά μου να
διαφωνώ κι εγώ

Επικράτησε
Καμία
Η άποψη
Καμία
Κατά αρχήν δεν είναι αυτό το ζητούμενο
Δεν έχει να κάνει
Δεν έχει καμία παραπέρα σημασία
Τέλος πάντων
Τέλος, πάντων

Ήταν όμως και μια άλλη δοκιμασία
Να βλέπεις τον τελικό αντικειμενικό σκοπό
Να είναι κανείς και τολμηρός
Και μια μέρα με έπιασε, δεν μπορούσα
Νόμιζα ότι είχα εξαντλήσει περίπου τα περιθώρια

Οι ανάγκες εξεχείλιζαν
Είχε αρχίσει ένα καινούργιο προτοέσσο
Ένα κλίμα, κάπως διαφορετικό
Αυτά είναι πράγματα τα οποία δεν εξηγούνται,
γίνονται με ένστικτο πάντα
Εισάγει την πιθανότητα να μην συμβαίνει κιόλας
Αυτά ήταν φουμάρα, κανές δεν τα πίστεψε ποτέ^{αυτά}

Αυτά είναι τα γεγονότα
Κάτι, κάτι δεν είχε γίνει;
Κάνουν από υστερίες μέχρι βλακείες
Κάτι ήταν στραβό
Ένα λάθος ή δύο ή τρία ή τέσσερα
Αλλά πλέον έχουνε προχωρήσει
Ταχύτερα

Τώρα - Τώρα - Τώρα - Τώρα - Τώρα

Τώρα θα σας πω τι έγινε όταν πήγα και πού πήγα
Αυτό όπως συνέβη
Θα περιοριστώ σε πολύ γενικές γραμμές, χωρίς
πλεπτομέριες

Η αρωματισμένη ατμόσφαιρα
Ήτανε μια ατμόσφαιρα
Ήτανε περίεργη
Ήταν ένας εξοχικός σχεδόν δρόμος
Μετά από βροχή
Με ένα μεγάλο πεύκο
Και με δύο τρία μονώροφα σπιτάκια γύρω γύρω
Ένα σπίτι, ένας τοίχος
Με πλευκά ντουβάρια
Με, ε, δικτυωτά κάγκελα

Λίγο πιο κάτω
Αλλά όχι από κάτω
Γύρω γύρω από την μεγάλη πλατεία
Πάνω σε αυτό το επίπεδο
Με παιδότοπο, χώρους περιπάτου, λιμνούλες,
τρεχούμενα νερά, αλογάκια, εξωτικά πουλιά
Διάφορα πουλιά

Ένα επίπεδο
Το επίπεδο
Φυτά, δέντρα
Όλα χρωματισμένα έντονα μες στο μαβιό
η πλιοβασίτημα, όλα τα δέντρα
Εκεί συζητούσαν ως τις δώδεκα και δροσίζονταν
κάτω από τα πεύκα

Γλυκά θροιζουν γύρω μου τα δέντρα
Νομίζω ότι βρίσκομαι στον ουρανό
Σαν σύννεφο
Μαύρο, άσπρο, μπλε, σιέλ
Κίτρινο, πορτοκαλί
Πράσινο
Διότι αν δεν είναι άσπρο είναι γκρίζο
Με τον ίδιο τρόπο που και ο γαλάζιος Διούναβης δεν
είναι γαλάζιος

Απλά πράγματα, μικρά πράγματα
Αδυνατώ να σκεφτώ ένα τέτοιο πράγμα

Βαδίζει μπροστά
Αυτό έγινε σιγά σιγά
Λίγο πιο πάνω
Γύρω γύρω ήτανε μαγαζά
Εκεί ήταν ένα φτωχομαγέρικο που τρώγανε
Εκεί ποιπόν
Εκεί δεν θα σε βρουν

Πρώτη πάροδος δεξιά
Έφτασε σε ένα αδιέξοδο
Δεν περνάω από εκείνο τον δρόμο
Αλλό περιβάλλον

Ηξερα πια που στεκόμουν ήξερα πια την θέση μου
Α εγώ είμαι εδώ
Εδώ μέσα - Εδώ
Εδώ είναι όλα καλά
Εδώ - Εδώ είσαι - Εδώ είμαι - Κι εδώ

Σε εκείνη την γωνιά
Σε ένα αδιέξοδο
Σε ένα μικρό υπόγειο
Απέναντι
Κάποιο, πλυσταριό
Ανοίγουνε οι πόρτες
Μπόκαρμε μέσα
Μέσα σε αυτό το χώρο
Ένα μέρος του χώρου μέσα στον οποίο ζούμε
Είχε μαυρίσει απ' την υγρασία

Ένα σπίτι
Ανεκλαλήτου γονείας
Ένα κτήριο καταπληκτικό
Το σπίτι αυτό το βλέπετε; Το ωραίο σπίτι αυτό
Το σπίτι αυτό ήταν πολύ ωραίο αλλά και
συνηθισμένο, δεν ήτανέ ένα εξαιρετικό σπίτι
Σε αυτό θα συμφωνήσω μαζί σου

Θα σε αφήσω λέει εδώ, θα πας μέσα στην τάδε
αιθουσα, μια μικρή ε, ένα μικρό δωματιάκι ήτανε
Ναι, εδώ μέσα σε τούτο το δωμάτιο
Σε ένα παράθυρο
Κοιτώντας από αυτό το παράθυρο μέσα, είδα τόσους
καπνούς και κάτι σκιές σχεδόν να κινούνται
Κοιτώντας με έκπληξη
Πρέπει να μουνα φοβισμένος
Τώρα δεν ξέρω αν ήταν αυθυποβολή
Δεν άντεξε ο ανθρωπάκος

Πως μπορεί να διαχειριστεί κανείς, αυτή την ιστορία
Υπάρχει ένα τραπέζι, μεγάλο, στρογγυλό
Καθόντουσαν στο ίδιο τραπέζι μαζί της και τρώγανε
Ένα κομμάτι, έτσι, μεγάλο ψωμί
Λίγο σκληρό
Και πεινούσε κι όλας
Δύο τρεις χούφτες σταφίδα
Κάτι γλυκά
Ε, έτρωγα μια καραμέλα
Λάδι με ζάχαρη

Κάτι ροδάκινα
Σαν μικρά πεπόνια
Το κουκούτσι, ας πούμε
Το καταβροχθίζαμε

Να φάει μαζί μας
Στην καρέκλα καθιστός
Πρόχειρες καρέκλες
Ένα αγγούρι, που είναι ένα, προϊόν του νότου
Ένα τέτοιο πράγμα
Τα σύμβολα του νότου
Είναι τι υπάρχει πίσω από αυτό το σύμβολο

Πώς να το κάνουμε, κάποτε ήπιαμε μαζί κρασί¹

Την ώρα που τρώει
Έβαζε ένα ποτήρι, έπινε μια γουλιά
Παχύρρευστο σαν γάλα
Η πρώτη μου γεύση
Τέτοιο άρωμα και τέτοιους χυμούς
Αισθήσεις της ζωής
Μ' αρέσει
Το στοιχείο του μέτρου
Ίσως, σε βαθμό υπερβολής

Μέσα σε αυτό το δωμάτιο
Ήμουνα σε ένα δωμάτιο
Μέσα στα σκοτάδια
Τα μάτια μου είναι στο σκοτάδι
Και χρειάζεται πιο δυνατό φως
Έπρεπε να μην έχει φως κανένα
Αλλά το ημίφως πάντα με τρόμαζε
Δηλαδή προσπαθώ να δω
Είναι όταν αντίκρισα ξαφνικά, το μαύρο
Άνοιξα ένα παράθυρο, το φως
Τα βλέπεις τα φώτα;
Με ημερήσιο φως
Αλλά είναι αυτό που μένει μυστήριο και μέσα στο
απόλυτο φως

Kai τότε - Kai τότε - Το τότε

Και τότε μαγευτήκαμε
Δεν το πίστευα
Υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν και καλά
κάνουν

Και τότε - Τότε - Τότε
Κλείνουν τα μάτια
Και από εκεί και πέρα γίνεται πια η συνάντησης
Και η μεγάλη συνάντηση έγινε, τότε
Δεν το καταλάβαινα τότε
Τότε αισθανόμουνα πως ήταν η αρχή του κόσμου

Και έτσι έγινε, η πρώτη, η πρώτη γνωριμία με αυτά
τα παιδιά

Τρία κορίτσια και τρία αγόρια
Κορίτσια δροσερά, αρτιμελή αγόρια
Γλυκύτατοι άνθρωποι

Γεια σου φιλαράκο

Είχαμε μια παρέα
Μου ασκούσαν μια μαγεία
Είμαστε αληθινά ενωμένοι
Είμαστε ποιλύ φίλοι

Μα δε σε ξέρω
Δε σε γνωρίζω

Αυτός μου άπλωσε το χέρι
Και μου ήξει, μου ψιθυρίζει, ξέρεις μου ήξει
Έπρεπε λοιπόν ο νέος, να πει αυτή τη φράση
Οτι θα ήμαστε όλοι πιο ευχαριστημένοι να
κοιτάζουμε ο ένας τον άλλο στα μάτια

Αμέσως κατάλαβα
Το έκανε έτσι με αίσθημα
Είχα λοιπόν το συναίσθημα
Αισθανόμουν ελεύθερος
Τό αισθ.. το αισθάνθηκα μετά όταν συνήλθα, ήτανε
ντροπή

Αισθήματα
Αθωότητας
Μες στην καρδιά
Φτάνεις δολιαδή στη λιτότητα, του αισθήματος
Αυτό ήταν που με συγκίνησε από την αρχή
Αυτό με συγκινεί
Έχει τρομερές ευαισθησίες

Είναι πάντα μια ανάγκη έντονη
Υπόγεια βέβαια, χωρίς να φαίνεται
Ας πούμε την φωτιά που φτιάχνει την επικοινωνία
Δημιουργήθηκε το ψυχολογικό πια κλίμα της
επικοινωνίας, της επαφής

Θυμάμαι ένα βράδυ
Ήρθες όταν εγώ δεν σε περίμενα
Όχι, όχι, έχουνε γίνει και άλλα πράγματα τα οποία
δεν τα ξέρεις εσύ

Φιλήσαμε τα ίδια κορίτσια
Έγινε άτσαλα στην αρχή αυτό το πράγμα
Δε είχαμε καμιά επαφή

Και να χαιδέψουν γενικά τα σώματά τους

Αυτό το θαύμα σε εισαγωγικά
Άλλά τότε πια ήτανε το θαύμα, ήτανε...
Ή το χέρι σου πιάνεις ή το πόδι του πιάνεις το ίδιο
πράγμα είναι;

Αισθάνθηκα κάτι υγρό
Δε, δε, δε λέγονται, δε λέγονται
Είχανε σοκαριστεί
Δε λέγονται

Ήμουν κάποτε λέω, ερωτευμένος μαζί σας
Δεν μου έκανε καμία εντύπωση
Η ιστορία είχε ερεθίσει πολλούς
Δεν είναι κακό
Είναι φυσικό

Αγαπούσα ιδιαίτερα

Τα μάτια τους
Τα μάτια μου
Τα πόδια τους
Τα χέρια τους
Τα πόδια μου μέσα, είχανε νερά
Τα πόδια μου είχανε φτερά

Έτσι είναι λίγες από κάτω
Έχει μια μοναδικότητα
Έχει ένα τρομερό αίσθημα
Γιατί ακριβώς επειδή είναι τόσο απέριττοι
Πάλιονται από συναίσθημα

Εκεί υπήρχε μια ε
Υπάρχει κάτι όμως
Συνύπαρξη
Συνύπαρξη
Υπάρχει κάτι
Κάτι υπάρχει
Διέκριναν δηλαδή κάτι
Και είναι σπάνιο φαινόμενο
Τι ωραίο που είναι
Κι αυτό το παρεξηγούνε κι όλας
Εντάξει σε όλους τυχαίνει

Ε, ήρθαμε πιο κοντά
Με κάποιο πάθος
Με πάθος
Πάθος, αρρώστια
Δε θα μαστέ εγωιστές

Κάτι γινότανε τη νύχτα
Το πόδι της το είχε, χαμηλά
Να ωρύεται, να ουρλιάζει, να φωνάζει
Ούτε κι εγώ καλά το κατάλαβα πως βρέθηκα
Πιο ψηλά το πόδι σε παρακαλώ
Κουνούσε ανεπαίσθιτα
Θα κουνάω τα πόδια μου
Και μετά γίνεται κάτι άλλο

Κάτι με το ένα, κάτι με το άλλο

Πιστεύω ότι κάτι, κάτι πρέπει να είχε συμβεί
Την αγάπη
Είναι η αγάπη
Η αγάπη είναι
Η αγάπη, είναι ο φόβος που μας ενώνει με τους
άλλους

Κι είχα ένα φόβο
Κι ένα τρόμο, κι ένα φόβο
Φοβόμουνα
Πολύ φοβάμαι
Τη λέξη φόβο
Και αυτό με φόβιζε φοβερά
Που λέει και ο ποιητής

Και βγάζεις άλλα νοήματα και άλλες ελπίδες

Ξέρεις πότε κλαίει ο άνθρωπος;
Δεν ξέρω
Δεν ξέρω γιατί
Κανείς δεν ξέρει ακόμα γιατί
Ομοιογώ ότι δεν ξέρω
Που γίνονται πράγματα που δεν τα νιώθεις
Όταν πρωτοιώσαμε, ξέρω γω το...

Τόσα και τόσα πράγματα που δεν προβλέπονται

Μνη ξεχνάς
Να ε, να κάνεις κάτι που φαντάζεσαι
Σημαίνει, φυσικά ότι δεν του είναι εύκολο
Κάτι που δεν το συλλαμβάνει η φαντασία, έτσι δεν
είναι; Το φανταστικό το συλλαμβάνει

Κάναμε αυτό που εμείς θέλαμε
Γιατί έτσι θέλαμε

Θέλω να κάνω κάτι
Θέλω να το μουτζουρώσω
Δε θέλω να γράψω
Ε, θέλω να αφήνω ελεύθερο χρόνο

Χωρίς να το θέλω μετά

Και αυτό θέλω

Δεν εξαρτάται από το θέλω, είναι και το μπορώ

Δεν μπορώ να κάτσω να πω τι είναι και τι δεν είναι

Δεν μπορώ να μιλήσω για τις λύσεις

Δεν το μπορώ εγώ αυτό

Τόσο μπόρεσα

Μπορώ να απαιτήσω

Μπορώ να διακόψω;

Δεν μπορείς να πεις

Δεν μπορεί να μην έχει γίνει έτσι

Δεν ξέρω μπορεί

Διότι αν δεν μπορείς, να πάρεις αναπνοή

Μπορείς να κάνεις ήρωες

Και ήρωας κατά λάθος

Μπορεί να κάνει λάθος

Δεν μπορώ να συνέθησα από εκείνη την ώρα

Μπορείτε να διανοθείτε τι είναι αυτό;

Που μπορεί να είναι ένα κλαρί

Δεν μπορείς να ξεχωρίσεις

Που μπορεί να είναι δύο μήλα

Και καταλαβαίνει ο κόσμος, δεν μπορεί να τον
γελάσεις

Που μπορεί να είναι, ξέρω γω, λουλούδια

Δεν είναι τόσο, συνειδητό

Για να πω, δεν μπορώ άλλο

Ωστόσο, δεν μπορούν

Τι πάω να κάμω;

Το θέμα είναι ότι δεν θα κάνεις

Ήθελα να διαβάσω το μέλλον μου, δηλαδή, με
μεγάλη αγωνία, γιατί δεν ήξερα τι θα κάνω

Όσοι έχουν παρελθόν δεν έχουν μέλλον

Δέν έχεις μέλλον

Κι όσοι έχουν μέλλον δεν έχουν παρελθόν

Μέλλοντος

Μια οραματική σχέση με το μέλλον

Με φράσεις των:

Αγγελόπουλου Θεόδωρου, Αλεξίου Έλλης, Αναγνωστάκη Μανώλη, Βανδή Τίτου, Βέμπο Σοφίας, Βλαχοπούλου Ρένας, Βουγιουκλάκη Αλίκης, Βρανά Σπεράντζας, Γεννηματά Γιώργου, Γερμανού Φρέντυ, Γιαννόπουλου Ευάγγελου, Γκιανάκη Γιάννη, Δασιανίδη Γιάννη, Δεσποτόπουλου Κωνσταντίνου, Διαμαντόπουλου Βασιλή, Έβερτ Μιλτιάδη, Εγγονόπουλου Νίκου, Ερύτη Οδυσσέα, Εμπειρίκου Ανδρέα, Ερραίμογλου Λάζαρου, Ηλιόπουλου Νίνου, Καββαδία Τασώς, Καλλέργη Λυκούργου, Καλουτά Άννας, Κανιάρη Βλάση, Κάραβη Μαλβίνας, Καραμανλή Κωνσταντίνου, Καρέζη Τζένης, Κατράκη Μάνος, Κεσσανή Νίκου, Κουμανταρέα Μένη, Κουν Κάρολου, Κρανιδώτη Γιάννου, Κύρκου Λεωνίδα, Κωτσόπουλου Θάνου, Λάππα Γιώργου, Λαμπέτη Έλλης, Λειβαδίτη Τάσου, Λοΐζου Μάνου, Μαθαίου Φαιδωνα, Μέρκούρη Μελίνας, Μητροπάνου Δημήτρη, Μινωτή Αλεξη, Μοσχοθίου Βίκυς, Μπαζίνα Ήλια, Μπέν Δημήτρη, Μπέλη Σωτηρίας, Μπιθικώτων Γρηγόρη, Μπονάτου Βλάση, Ντεγιάννη Γιάννη, Ξυλούρη Νίκου, Παπαγιαννόπουλου Διονύσου, Παπαδόπουλου Γεώργιου, Παπανδρέου Ανδρέα, Πλωρίτη Μάριου, Πρετενέρη Κώστα, Ράλλη Γεώργιου, Ράπτη Μιχάλη, Ρασσούλη Μανώλη, Ρούσσου Ντέμη, Σακελλάριου Αλέκου, Σακελλαρίου Ρίτας, Σαχτούρη Μίλτου, Αρχιεπίσκοπου Σεραφείμ, Σεφέρη Γιώργου, Σταθάκη Άρη, Συνοδινού Άννας, Τάσσου Αλεβίζου, Τέτση Παναγιώτη, Τόκα Μάριου, Τρίτση Αντώνη, Τσαρούχη Γιάννη, Τσιτσάνη Βασιλή, Φαράκου Μέμου, Φίνου Φιλοποιίμενα, Φυντανίδη Σεραφείμ, Χατζηαργύρη Ελένης, Χατζηχρήστου Κώστα, Χορν Δημήτρη, Αρχιεπίσκοπου Χριστόδουλου, Χρονόπουλου Διαγόρα

Ամպամանույն օն

ՏԵՂՄԱՆԱԿԱՐԱՎՈՐ
ԽՈՍՔԱԿԱՐԱՎՈՐ